LEGE nr. 109 din 25 aprilie 2007

privind reutilizarea informaţiilor din instituţiile publice

EMITENT • **PARLAMENTUL**

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 300 din 5 mai 2007

Data intrării în vigoare 08-05-2007

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articolul 1

Scopul prezentei legi îl reprezintă reglementarea reutilizării informaţiilor din instituţiile publice în vederea creării unor noi produse şi servicii informaţionale.

Articolul 2

Prezenta lege reglementează cadrul juridic al reutilizării documentelor aflate în posesia instituţiilor publice pe care acestea din urmă le-au creat în cadrul activităţii publice proprii şi care pot fi ulterior utilizate în scopuri comerciale sau necomerciale şi nu se aplică mijloacelor de informare în masă.

Articolul 3

Prezenta lege nu se aplică următoarelor tipuri de documente:

a) documentele a căror punere la dispoziţie constituie o activitate care excedează sferei serviciului public aferent instituţiilor în cauză, serviciul public fiind definit potrivit legii;

b) documentele asupra cărora un terţ deţine drepturi de proprietate intelectuală;

c) documentele prevăzute la art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare;

d) documentele deţinute de serviciile publice de radiodifuziune şi televiziune şi subsidiarii lor, precum şi de alte organisme şi subsidiarii lor, care îndeplinesc servicii publice de retransmisie radiodifuzată şi televizată, în măsura în care se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală;

e) documentele deţinute de instituţiile de educaţie şi cercetare, cum ar fi şcolile, universităţile, arhivele, bibliotecile şi institutele de cercetare, incluzând, atunci când este relevant, organizaţiile stabilite pentru transferul rezultatelor cercetării, în măsura în care se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală;

f) documentele deţinute de instituţiile culturale, cum ar fi muzeele, bibliotecile, arhivele, orchestrele, operele, baletele şi teatrele, în măsura în care se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală;

g) documentele în privinţa cărora persoanele fizice sau juridice trebuie să facă dovada unui interes legitim în vederea obţinerii accesului la acele documente, în condiţiile legii.

Articolul 4

În sensul prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos au următoarea semnificaţie:

a) instituţie publică:

1. oricare autoritate a administraţiei publice centrale sau locale;

2. oricare instituţie publică, de interes general sau local, autonomă ori aflată în subordinea sau sub controlul unei autorităţi publice;

3. oricare persoană juridică, alta decât cele prevăzute la pct. 1 sau 2, care a fost înfiinţată pentru a desfăşura activităţi de interes public fără caracter comercial şi care se află cel puţin în una dintre următoarele situaţii: este finanţată din fonduri publice, se află în subordinea sau sub controlul unei autorităţi ori instituţii publice sau în componenţa consiliului de administraţie/organului de conducere ori de supervizare, mai mult de jumătate din numărul membrilor acestuia sunt numiţi de către o autoritate sau o instituţie publică;

b) document - orice conţinut informaţional sau orice parte a unui asemenea conţinut, indiferent de forma de stocare a datelor, pe suport hârtie, în format electronic, audio, video sau audiovizual;

c) reutilizare - folosirea de către persoane fizice sau juridice, în scop comercial sau necomercial, a documentelor deţinute de instituţiile publice. Nu constituie reutilizare folosirea documentelor pentru informarea proprie a persoanelor fizice şi juridice şi nici utilizarea informaţiilor în activitatea jurnalistică; schimbul de documente între instituţiile publice ca urmare a îndeplinirii sarcinilor publice nu constituie reutilizare;

d) scop comercial - urmărirea obţinerii, direct sau indirect, a unui avantaj economic ori material. Nu constituie reutilizare în scop comercial folosirea informaţiilor de către entităţile nonprofit;

e) terţ - orice persoană fizică sau juridică, de drept privat ori de drept public, care deţine un drept de proprietate intelectuală asupra informaţiilor cuprinse în documentul solicitat.

Articolul 5

(1) Reutilizarea în scop necomercial a documentelor deţinute de instituţiile publice este liberă.

(2) Reutilizarea în scop comercial a documentelor prevăzute la alin. (1) se face cu acordul instituţiei publice deţinătoare, în baza unei solicitări adresate instituţiei.

(3) În cazul în care documentele sunt reutilizate de către o instituţie publică pentru desfăşurarea unor activităţi comerciale, care nu intră în sfera sarcinilor publice, se aplică aceleaşi condiţii ca pentru oricare alt utilizator.

Articolul 6

(1) Solicitările pentru reutilizarea documentelor sunt făcute în scris, fie pe suport hârtie, fie în formă electronică, dacă instituţia publică în a cărei posesie se găseşte documentul dispune de dotările tehnice necesare.

Solicitările trebuie să cuprindă următoarele elemente:

a) instituţia publică la care se adresează cererea;

b) informaţia solicitată, astfel încât să permită instituţiei publice identificarea documentelor;

c) datele de identificare şi autentificare ale solicitantului, precum şi adresa la care se solicită primirea răspunsului;

d) scopul în care va fi folosită informaţia cerută.

(2) Soluţionarea cererilor pentru reutilizarea documentelor se va face în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea acestora de către departamentul din cadrul instituţiei publice, desemnat în acest sens.

(3) În cazul cererilor cu un grad ridicat de complexitate, termenul prevăzut la alin. (2) poate fi extins cu încă 20 de zile lucrătoare. În această situaţie, solicitantul va fi înştiinţat de necesitatea prelungirii termenului de soluţionare, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea cererii.

(4) În vederea reutilizării, informaţiile pot fi puse la dispoziţia solicitantului integral sau parţial; în cazul prezentării lor parţiale se va face şi o motivare asupra acestei decizii.

(5) În cazul în care solicitarea este respinsă, instituţiile publice vor informa, în scris, solicitantul despre aceasta şi îi vor prezenta motivele refuzului.

(6) Orice respingere de cerere, totală sau parţială, trebuie însoţită şi de o referinţă despre modalitatea de contestare a acesteia, în cazul în care solicitantul doreşte să conteste decizia primită.

(7) Dacă refuzul este motivat în baza prevederilor art. 3 lit. b), se vor comunică solicitantului referinţele privitoare la terţele persoane fizice sau juridice care deţin drepturi de proprietate intelectuală asupra informaţiei, în cazul în care aceste referinţe sunt cunoscute sau, dacă aceste referinţe nu sunt cunoscute, persoana fizică ori juridică autorizată de unde instituţia publică a procurat materialul. Dacă solicitantul face dovada acceptului de utilizare a documentului din partea tuturor terţelor persoane implicate, atunci cererea lui va fi reanalizată şi rezolvată, ca şi cum ar fi fost un document care nu face obiectul art. 3 lit. b).

(8) Decizia prin care se soluţionează solicitările de reutilizare a documentelor poate fi contestată de solicitant, în condiţiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Atât plângerea împotriva deciziei, cât şi recursul se judecă în procedură de urgenţă şi sunt scutite de taxă de timbru.

(9) Dispoziţiile alin. (1)-(8) nu se aplică instituţiilor publice prevăzute la art. 3 lit. d)-f).

Articolul 7

(1) În măsura în care instituţiile publice aprobă reutilizarea documentelor pe care le deţin, acestea sunt puse la dispoziţia solicitantului în forma deţinută

(2) Instituţiile publice nu sunt obligate să creeze, să adapteze, să extindă sau să traducă documentele în vederea soluţionării cererii de reutilizare.

Articolul 8

(1) Instituţiile publice pot stabili taxe pentru serviciile de reutilizare în scop comercial a documentelor. Pentru reutilizarea în scop necomercial, instituţiile publice nu vor percepe taxă.

(2) În măsura în care instituţiile publice percep taxe pentru reutilizarea în scop comercial a documentelor deţinute, acestea nu trebuie să depăşească costurile provenite din producerea documentelor, pregătirea lor şi furnizarea informaţiei. Taxele trebuie fixate ţinându-se seama de costurile din perioada contabilă în cauză şi calculate pe baza principiilor contabile aplicabile organizaţiilor din sectorul public respectiv. La cerere, instituţiile publice trebuie să indice principiile de calcul pentru taxele solicitate, precum şi factorii ce trebuie luaţi în considerare la calculul taxelor pentru situaţii atipice.

(3) Modul de stabilire a taxelor se instituie prin hotărâre a Guvernului.

(4) Veniturile colectate din plata acestor taxe se fac integral venit la bugetul de stat.

(5) Taxele pentru reutilizarea documentelor nu trebuie să fie discriminatorii.

(6) În cazul în care documentele sunt reutilizate de către o instituţie publică pentru desfăşurarea unor activităţi comerciale, care nu intră în sfera sarcinilor publice, se aplică aceleaşi taxe ca pentru oricare alt utilizator.

Articolul 9

Instituţiile publice trebuie să asigure condiţii pentru facilitarea accesului la documentele disponibile pentru reutilizare, în special prin elaborarea de liste şi directoare, în cazul utilizării mijloacelor electronice, cu cele mai importante documente destinate reutilizării, precum şi prin numirea unor persoane de contact şi indicarea unor puncte de informare.

Articolul 10

(1) Reutilizarea documentelor trebuie să fie liberă pentru toţi participanţii potenţiali de pe piaţă, chiar dacă unul sau mai mulţi participanţi au exploatat deja pe piaţă produse noi obţinute pe baza acestor documente.

(2) Pot face obiectul unei înţelegeri privind acordarea unui drept de exclusivitate documentele a căror reutilizare este necesară pentru desfăşurarea unui serviciu public.

(3) În cazul în care este încheiată o înţelegere privind acordarea unui drept de exclusivitate, o dată la 3 ani trebuie verificat dacă mai există motivul justificator al înţelegerii. Dacă motivul acordării exclusivităţii nu mai există, dreptul de exclusivitate încetează.

(4) Înţelegerile exclusive, încheiate în condiţiile alin. (2), trebuie să fie transparente şi făcute publice pe pagina de internet a instituţiei publice implicate sau prin oricare alt mijloc.

(5) Înţelegerile privind acordarea unui drept de exclusivitate, încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, îşi încetează aplicabilitatea la data expirării perioadei de valabilitate prevăzute în contract, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2008.

Articolul 11

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi, Ministerul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei împreună cu Ministerul Economiei şi Finanţelor vor elabora normele metodologice de aplicare a prezentei legi, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

*

Prezenta lege transpune Directiva nr. 2003/98/CE privind reutilizarea informaţiilor din sectorul public, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L345 din 31 decembrie 2003.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condiţiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 şi ale art. 76 alin. (2) din Constituţia României, republicată.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR

BOGDAN OLTEANU

PREŞEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

Bucureşti, 25 aprilie 2007.

Nr. 109.

Cadrul Pentru Neamț